

ارزیابی نقش حمایت از حقوق مالکیت فکری در رشد اقتصادی: مطالعه موردی TRIPS

شهرام وصفی اسفستانی* سمیه شاهحسینی**

سمیه ناصرزاده***

پذیرش: ۹۶/۱/۲۳

دریافت: ۹۵/۸/۲۶

حقوق مالکیت فکری / جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری / رشد اقتصادی / سازمان تجارت جهانی / حق اختراع / نسخه‌برداری، داده‌های تابلویی

چکیده

موافقنامه تریپس، یکی از اسناد لازم الاجرای سازمان تجارت جهانی بوده و هدفش ایجاد استانداردهایی برای حمایت از حقوق مالکیت فکری در کشورهای عضو سازمان است. اجرای موافقنامه تریپس، همواره یکی از نگرانی‌های اصلی کشورهای در حال عضو در سازمان تجارت جهانی است و با توجه به پیش‌رو بودن عضویت ایران در آن سازمان، این پرسش مطرح می‌شود که اجرای چنین موافقنامه‌ای چه تأثیری بر اقتصاد کشورها دارد. بر این اساس، در این تحقیق عملکرد اقتصادی ۱۰۴ کشور در قالب دو گروه کشورهای توسعه یافته و درحال توسعه، با استفاده از مدل‌های رشد اقتصادی و از طریق روش داده‌های تابلویی بررسی شده است. و از آنجا که نتایج بررسی‌ها نشانگر رابطه مثبت شاخص حقوق مالکیت

s.shahhosseini@atu.ac.ir

vasfi@nigc.ir

naserzadeh.s@gmail.com

۱. استادیار دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی

۲. دانشجوی دکترای علوم اقتصادی، دانشگاه پیام نور

۳. دانشجوی دکترای علوم اقتصادی، دانشگاه پیام نور

▪ شهرام وصفی اسفستانی، نویسنده مسئول.

فکری و عملکرد اقتصادی کشورهای مختلف جهان است، بنابراین، به رغم این تصور که افزایش حمایت از حقوق مالکیت فکری در کشورهای کمتر توسعه یافته اثر نامطلوبی بر رشد اقتصادی شان آن‌ها می‌گذارد، افزایش حمایت از حقوق مالکیت فکری با تأثیر مثبت بر نرخ رشد اقتصادی، می‌تواند انتقال فناوری و سطح رفاه در هر دو گروه کشورها را ارتقا دهد.

طبقه‌بندی JEL: K11, O34

مقدمه

حقوق مالکیت، پایه و اساس اقتصاد آزاد و مبادلات بازاری است و تمام صاحب نظران بر اهمیت کلیدی آن در فرآیند توسعه اقتصادی تأکید داشته^۱ و اقتصاددانان با استدلال‌های مختلف نشان می‌دهند حقوق مالکیت نامن، اثرات نامطلوب و منفی بر فعالیت‌های اقتصادی بر جای می‌گذارد. هرناندو دوسوتو^۲ از اصطلاح «سرمایه مرده»^۳ برای تبیین دارایی‌هایی استفاده می‌کند که بهدلیل حقوق مالکیت ضعیف در برخی کشورهای در حال توسعه امکان ظهور و نمایش آن‌ها در فعالیت‌های رسمی وجود ندارد. همچنین، هیچ نظام حقوق مالکیتی نمی‌تواند در خلاء عملیاتی شود؛ بلکه استقرار حقوق مالکیت نیازمند نظام حقوقی و قضایی قدرتمندی است که امکان مبادله دارایی‌ها را فراهم کند^۴.

در قرن اخیر، افزایش سهم دارایی‌های فکری در موقفیت کشورها، شرکت‌ها و افراد باعث طرح مالکیت فکری در مقابل مالکیت فیزیکی شده و وجه جدیدی از دارایی با عنوان «مالکیت فکری» و به تبع آن حقوق مالکیت فکری به وجود آمده است. از نظر اقتصادی، حقوق مالکیت فکری در معنای وسیع آن به حقوقی اطلاق می‌شود که از فعالیت‌های فکری در زمینه‌های مختلف صنعتی، علمی، ادبی و هنری مشاه می‌گیرد. حقوق مالکیت فکری امن، انگیزه ایجاد ابداعات جدید را افزایش داده و از هزینه مبادلات اقتصادی می‌کاهد^۵ و با محافظت از منافع ناشی از سرمایه‌گذاری‌ها، در نهایت به افزایش سرمایه‌گذاری در صنایع دانش‌بنیان ختم می‌شود. به این ترتیب، حقوق مالکیت فکری، اثرات مثبتی بر رشد اقتصادی کشورها داشته و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در آن کشورها را تحریک می‌کند.

با توجه به اهمیت مالکیت فکری، اسناد لازم‌الاجرای بین‌المللی متعددی در سطح جهانی وجود دارد که مهم‌ترین‌شان عبارتند از کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی، کنوانسیون برن برای حمایت از آثار ادبی و هنری، کنوانسیون رم برای حمایت از اجراکنندگان، تولیدکنندگان آثار صوتی و سازمان‌های پخش رادیو و تلویزیون، معاهده حقوق مالکیت فکری در مورد مدارهای یکپارچه و موافقنامه جنبه‌های تجاری حقوق

۱. یوسفی (۱۳۸۶).

2. Hernando de Soto's.

3. Dead Capital.

4. Falvey & Foster (2006).

5. Wu (2000).

مالکیت فکری (TRIPs)^۱ که از اجزای لاینفک استناد لازم‌الاجرای سازمان جهانی تجارت است. موافقنامه جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری یکی از مبسوط‌ترین استناد سازمان جهانی تجارت است که بسیاری از استانداردهای ماهوی موافقنامه‌های مشابه قبلی را در خود جمع کرده است.^۲

با توجه به پیش‌رو بودن الحق ایران در سازمان تجارت جهانی، اجرای استانداردهای موردنظر سازمان تجارت جهانی در زمینه حقوق مالکیت فکری، اثرات متعددی در حوزه‌های مختلف اقتصادی و تجاری بر جای می‌گذارد که در این ارتباط، مطالعات متعددی نیز در سطح کشورهای مختلف انجام شده است. براساس این مطالعات، اثرات اقتصادی و رفاهی حمایت از حقوق مالکیت فکری برای کشورهای کم‌تر توسعه‌یافته مشخص نیست و در این ارتباط شواهد متناقضی مشاهده می‌شود. با توجه به دسترسی به دامنه اطلاعاتی گسترده‌تر نسبت به مطالعات پیشین، ضرورت بررسی اثرات اقتصادی اجرای استانداردهای موردنظر سازمان تجارت جهانی در زمینه حقوق مالکیت فکری بیش از پیش احساس می‌شود. بر این اساس، این تحقیق با هدف بررسی آثار اقتصادی و تجاری اجرای استانداردهای بین‌المللی حقوق مالکیت فکری از جمله TRIPs، از روش داده‌های تابلویی در سطح کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه (سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۵) استفاده کرده تا تأثیر حمایت از حقوق مالکیت فکری بر رشد اقتصادی کشورها را بررسی کند. از این‌رو، اطلاعات اقتصادی ۱۰۴ کشور در دو گروه کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه با استفاده از تحلیل اقتصادستنجی داده‌های تابلویی بررسی می‌شود.

۱. مالکیت فکری در ایران

در سنند چشم‌انداز بیست‌ساله کشور، چنین پیش‌بینی شده که ایران در سال ۱۴۰۴ به «جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری در سطح منطقه دست‌یافته و از دانش پیشرفت و توانا در تولید

1. Agreement on Trade- Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPs).

موافقنامه جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری جزو لاینفک استناد لازم‌الاجرای سازمان جهانی تجارت و از اجزای اصلی سند نهایی دور اروگوئه است. این موافقنامه یکی از جامع‌ترین و کامل‌ترین مقررات حقوق مالکیت فکری است و از نظر پوشش، انواع مختلف حقوق مالکیت فکری را شامل شده و مقررات ماهوی نسبتاً کاملی را در راستای حمایت از آن‌ها بیان می‌دارد.

2. نوروزی و دیگران (۱۳۹۲).

علم و فناوری» برخوردار باشد. همچنین در سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی، سیاست‌های کلی علم و فناوری و سیاست‌های کلی برنامه ششم نیز بر اقتصاد دانش‌بنیان و افزایش سهم دانش در تولیدات صنعتی و فناوری‌های پیشرفته اقتصاد ایران تأکید شده است. افزون بر آن، براساس بررسی وضعیت اقتصاد دانش‌بنیان با استفاده از شاخص اقتصاد دانش^۱، نمره ایران از ۳۶۳ در سال ۲۰۰۷ به ۳۹۱ در سال ۲۰۱۲ افزایش یافته ولی رتبه جهانی اش در این دوره از ۸۷ به ۹۴ کاهش یافته است. در بین کشورهای منطقه نیز ایران در رتبه سیزدهم قرار دارد و به این ترتیب تا چشم‌انداز مذکور، فاصله زیادی وجود دارد^۲.

بی‌تردید ارتقای شاخص‌های حمایت از مالکیت فکری در ایران، اصلی‌ترین قدم در بهبود اقتصاد دانش‌بنیان است و با وجود این که اولین قانون در زمینه حمایت از مالکیت صنعتی با عنوان «قانون ثبت علامات صنعتی و تجاری» در سال ۱۳۰۴ به تصویب رسید، قوانین متعدد دیگری نیز از آن دوره تا به حال در ایران به تصویب رسیده ولی همچنان مشکلات متعددی از قبیل ویژگی سرزمنی و عدم انعقاد موافقنامه‌های چندجانبه با سایر کشورها و ضعف‌های ساختاری (قانونی، فرهنگی، اقتصادی و...) در اجرای سیاست‌های بین‌المللی مرتبط با حقوق مالکیت فکری در ایران^۳ وجود دارد^۴.

برای بررسی وضعیت نهاد مالکیت فکری، شاخص‌هایی نظری و وضعیت عضویت ایران در توافقات بین‌المللی، میزان سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه و صادرات کالاهای با فناوری بالا معرفی شده‌اند. ایران به دلیل برخی ملاحظات نظری مواضع ایدئولوژیکی یا تحریم‌های بین‌المللی برای عضویت در معاهدات و توافقات بین‌المللی در وضعیت نامساعدی قرار دارد؛ و این امر به کاهش انگیزه مبدعان برای نوآوری و اختراع، کاهش فعالیت‌های تحقیق و توسعه از سوی بنگاه‌های داخلی و کاهش جریان سرمایه‌گذاری و همچنین، کاهش

1. Knowledge Economy Index.

۲. مهرآرا و رضایی (۲۰۱۵).

۳. ایران از سال ۲۰۰۱ عضو سازمان جهانی مالکیت فکری بوده و تابه‌حال تعدادی از پیمان‌های مربوط به مالکیت فکری را پذیرفته است. به طوری که در سال ۱۳۵۹ به پیمان پاریس (حمایت از مالکیت صنعتی) پیوست و در سال ۲۰۰۳ به پیمان مادرید برای ثبت بین‌المللی علائم ملحق شد و در سال ۲۰۰۵ نیز عضو توافقنامه لیسبون گردید. ایران تاکنون کتوانسیون برون برای حمایت از آثار ادبی و هنری را اضافاً نکرده و عضو هیچ‌یک از کتوانسیون‌های بین‌المللی مربوط به حق تکثیر نیست. علاوه بر این، با توجه به ناظر بودن ایران در سازمان تجارت جهانی، هنوز به توافقنامه تریپس نیز پیوسته است.

۴. عباسی، معین‌اسلام و اکرمی (۱۳۹۴).

صادرات کالاهای دانشبنیان در ایران می‌شود که چالش جدی‌ای در تقویت نهاد مالکیت فکری به‌شمار می‌رود.^۱

بخش تحقیق و توسعه کشورها نیز شاخص دیگری برای بیان وضعیت حقوق مالکیت فکری در آن‌ها است و کشورهایی که در عرصه اقتصاد دانشبنیان موفق شده‌اند، سهم مناسبی از تولید ناخالص داخلی خود را به فعالیت‌های تحقیق و توسعه اختصاص داده‌اند. در ایران تنها حدود ۰/۶۷ درصد تولید ناخالص داخلی صرف تحقیق و توسعه می‌شود، در حالی که در کشوری مانند ژاپن که کاملاً دانشمحور است، ۳/۴۵ درصد GDP به تحقیق و توسعه اختصاص یافته که حدود پنج برابر ایران است.^۲ علاوه بر پایین بودن این شاخص، مقاصدی که هزینه‌های تحقیق و توسعه در آن صرف می‌شود و عملیاتی شدن آن‌ها نیز اهمیت دارند. هرساله تعداد زیادی از طرح‌های پژوهشی توسط دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی انجام و بایگانی می‌شوند، درحالی که بسیاری از این پژوهش‌ها قابلیت عملی و تجاری شدن دارند. عدم آگاهی محققان به همراه دیگر چالش‌های این حوزه، نظیر عدم اجرای قوانین مربوط به حقوق مالکیت معنوی و فکری و فقدان روند واحد و استاندارد در زمینه ثبت ایده در کشور، از موانع موجود در تجارتی‌سازی ایده‌ها و طرح‌های موجود به‌شمار رفته و ایده‌پردازان انگیزه و اعتماد خود برای ثبت ایده‌هایشان را از دست می‌دهند.^۳

همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، شناسایی و تعریف دقیق بخش‌ها و کالاهای دانشبنیان از دیگر گام‌های اساسی برای تقویت حقوق مالکیت فکری است. در گزارش کارگروه ارزیابی و تشخیص صلاحیت شرکت‌ها و مؤسسات دانشبنیان وابسته به معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، فهرست کالاهای دانشبنیان در قالب هفت گروه کالایی و خدماتی با عنوانی زیست‌فناوری، تجهیزات پیشرفته ساخت و تولید آزمایشگاهی، «نفت، گاز و پتروشیمی»، فناوری اطلاعات و ارتباطات و نرم‌افزارهای رایانه‌ای، برق و الکترونیک و سخت‌افزارهای رایانه‌ای، مواد پیشرفته و «داروهای پیشرفته و مهندسی پزشکی» معرفی شده است. بررسی سهم این کالاهای در تولید ملی و آمار صادرات و واردات ثبت شده در سالنامه آمار بازرگانی خارجی ایران نشان می‌دهد کالاهای دانشبنیان سهم بسیار ناچیزی

۱. سبحانی و ریزوندی (۱۳۹۱).

۲. همان.

۳. حسنی و همکاران (۱۳۸۹).

در اقتصاد ایران داشته و این امر، لزوم حمایت بیشتر در قالب تقویت استانداردهای حقوق مالکیت فکری را نشان می‌دهد.

۲. نقش حقوق مالکیت فکری در تولید و انتشار دانش و کالاهای دانش محور

انتشار دانش ماهیتاً استثناء پذیر نیست؛ به گونه‌ای که نمی‌توان دیگران را از دسترسی به دانش جدید بازداشت. بر این اساس، اگر تکنولوژی کاربردی جدیدی ایجاد شود، به راحتی قابل کپی کردن است و نمی‌توان مانع آن شد. قابلیت سریزی دانش و سهولت انتشار و کپی کردن آن، منافع پدیدآوران این دانش و تکنولوژی را محدود می‌سازد. حقوق مالکیت فکری^۱ با ایجاد انحصار موقت و کوتاه‌مدت برای صاحبان این تکنولوژی و تضمین استفاده از منافع ناشی از آن توسط پدیدآوران دانش، مبدعان و مخترعان را تشویق می‌کند.

در ادبیات جدید رشد اقتصادی، پیشرفت فنی به عنوان عامل تعیین کننده رشد بلندمدت در نظر گرفته می‌شود. فعالیت‌های تحقیق و توسعه (R&D)، به عنوان عامل اصلی پیشرفت فنی، در کنار ایجاد محصولات جدید، به افزایش دانش انباسته اجتماع ختم شده که آن نیز پایه‌ای برای ابداعات بعدی پی‌ریزی می‌کند و نرخ رشد جهانی اقتصاد از این طریق افزایش می‌یابد. حقوق مالکیت فکری با حمایت از ابداعات نیز می‌تواند موجب تحریک رشد اقتصادی و انباسته دانش شود. اهمیت این مباحث با توجه به تفاوت دو گروه کشورهای پیشرفت (شمال) و کشورهای در حال توسعه و کمتر توسعه یافته (جنوب) در رابطه با حقوق مالکیت فکری با در نظر گرفتن این امر دو چندان می‌شود که کشورهای توسعه یافته معمولاً ابداع کنندگان تکنولوژی‌های جدید بوده و کشورهای در حال توسعه معمولاً از آنها تقليد می‌کنند.^۲

همچنین، براساس تحقیقات، حمایت قوی‌تر از IPR زمانی برای کشورهای جنوب مفید خواهد بود که R&D آن‌ها بسیار پربازده بوده و از هزینه‌های تولید بکاهد. این اثر وقته کشورهای جنوب سهم بالایی از بازار تولید را در اختیار داشته باشند، تقویت می‌شود. افزون بر آن، فعالیت‌های تحقیق و توسعه با حمایت قوی‌تر IPR در کشورهای جنوب تهییج

1. -Intellectual Property Rights (IPR)

۲. فالوی و فوستر (۲۰۰۶).
www.SID.ir

شده و در چنین محیطی به دلیل منافع انحصاری موجود در جنوب، کشورهای شمال به سرمایه‌گذاری بیشتر در بخش تحقیق و توسعه روی آورده و از این طریق سطح رفاه حتی در کشورهای جنوب نیز به دلیل مصرف فراورده‌های ناشی از فرآیند تحقیق و توسعه در شمال افزایش می‌یابد. با این حال، تحقیقاتی نیز وجود دارند که نشان می‌دهند منافع ناشی از ابداعات فزاینده، به‌واسطه حمایت بسیار قوی از IPR حتی ضعیفتر می‌شود؛ زیرا با گسترش حوزه حمایت از حقوق مالکیت فکری، کشورهای بیشتری در معرض این حمایت قرار گرفته و به این ترتیب، بازارهای بیشتری مشمول حمایت شده و از ابداعات بیشتری حمایت می‌کنند. با این حال، با افزایش بازیگران، منافع اضافی ابداعات نیز کاهش می‌یابد که به دلیل کاهش هازاد رفاه ممکن است در نهایت، ابداعات به‌واسطه این نوع حمایت کاهش یابد. از آنجا که صاحبان IPR حق قیمت‌گذاری انحصاری را در دست دارند، این انحصار موجب تحریف انتخاب مصرف‌کننده شده و این مسئله از رفاه مصرف‌کننده می‌کاهد – این اثر به‌ویژه در کشورهایی که سهمی از R&D ندارند، بیشتر است و می‌توان گفت نوعی سواری مجاری برای خارجیان است^۱.

۳. موافقتنامه جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری (TRIPs)

از دهه ۱۹۷۰، با توجه به نقایص کنوانسیون‌ها و موافقتنامه‌های قبلی و عدم وجود سازوکار اجرایی مؤثر در آن‌ها، حقوق مالکیت فکری از سوی کشورهای توسعه‌یافته در مذاکرات دور اروگوئه و در قالب موافقتنامه عمومی تعریف و تجارت «گات» مطرح شده و سر انجام به تصویب «موافقتنامه جنبه‌های تجاری مالکیت فکری» (تریپس) ختم گردید.^۲

موافقتنامه جنبه‌های تجاری مالکیت فکری (تریپس) یکی از اجزا تفکیک‌ناپذیر سند نهایی دور اروگوئه و یکی از سه رکن موافقتنامه‌های سازمان تجارت جهانی (شامل موافقتنامه‌های مربوط به تجارت کالا، خدمات و مالکیت فکری) است. این موافقتنامه جامع ترین سند بین‌المللی حقوق مالکیت فکری است و حوزه‌هایی همچون حق نسخه‌برداری^۳ و حقوق جانبه، علایم تجاری، علایم جغرافیایی، طرح‌های صنعتی، حق اختراع، طرح‌های ساخت

1. Deardorff (1992).

2. https://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e.htm

3. Copyright.

مدارهای یکپارچه و اطلاعات افشانشده یا اسرار تجاری را در بر می‌گیرد.

اهداف مدنظر در موافقنامه عبارتند از: کاهش انحرافات و موانع موجود بر سر راه تجارت بین‌الملل، و ارتقای حمایت از حقوق مالکیت فکری و تضمین این امر که خود اقدامات و رویه‌های اجرای حقوق مالکیت فکری به مانعی برای تجارت مشروع تبدیل نشوند. این اهداف در مقدمه موافقنامه آمده و باید همراه با ماده (۷) آن تفسیر شود که می‌گوید: «حمایت از حقوق مالکیت فکری و اجرای این حقوق باید به ارتقای نوآوری فناورانه و انتقال و توزیع فناوری کمک کند، بهنحوی که با استفاده متقابل تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان دانش فنی همراه بوده و به رفاه اجتماعی و اقتصادی و توازن حقوق و تعهدات منجر شود».

موافقنامه تریپس سه ویژگی عمده دارد که عبارتند از: الف) تعیین استانداردهای حداقل برای حمایت از حقوق مالکیت فکری تحت پوشش این موافقنامه؛ ب) تأکید بر مسئله اجرا و پ) تأمین سازوکار حل اختلاف.

با توجه به گسترش حجم تجارت جهانی و تلاش کشورها در ثبت و عضویت خود در سازمان تجارت جهانی، روند تکامل و حمایت حقوق مالکیت صنعتی در حقوق داخلی کشورها و حقوق بین‌الملل رو به تزايد است و در آينده نه چندان دور، تجارت حقوق مالکیت فکری – به ویژه مالکیت صنعتی – يكى از پرسودترین مالکیت‌ها و مبادله پروانه‌های اجاری لیسانس نيز يكى از پرمعامله‌ترین تجارت‌ها خواهد بود.

۴. بررسی مطالعات حوزه حقوق مالکیت فکری و رشد اقتصادی

در حوزه مطالعات تجربی، مطالعات قابل توجهی درباره بررسی جنبه‌های اقتصادی حمایت از حقوق مالکیت فکری انجام شده که در ادامه به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود. اولین تلاش برای ایجاد شاخص حقوق مالکیت فکری به مطالعات اولیه پارک^۲ و جینارته^۳ برمی‌گردد که در آن با استفاده از شاخص‌های حق اختراع، علائم تجاری و حق نسخه‌برداری، شاخصی برای حقوق مالکیت فکری برای ۶۰ کشور جهان محاسبه شده

۱. گروه نویسنده‌گان (۱۳۸۵).

2. Walter Park.

3. Carlos Ginarte (1997).

است. براساس محاسبات ایشان، از سال ۱۹۶۰ تا ۱۹۹۰ میلادی، کشورهای هلند، اتریش، اسرائیل، اسپانیا، امریکا، ایتالیا و بلژیک، به ترتیب بالاترین شاخص حمایت از حقوق مالکیت فکری را در بین کشورهای مورد بررسی به خود اختصاص داده‌اند. این شاخص برای ایران نیز محاسبه شده و نشان می‌دهد، ایران در دوره مورد بررسی در بین ۶۰ کشور، در جایگاه ۳۸ آم جهان قرار دارد. در رتبه‌بندی این شاخص کشورهایی مانند پرتغال، برباد، تایلند، هند، مکزیک و ترکیه در جایگاهی پایین‌تر از ایران قرار دارند.^۱

مطالعه دیگری در حوزه بررسی اقتصادی حمایت از حقوق مالکیت فکری توسط گلد و گروین^۲ انجام گرفت. ایشان با استفاده از میانگین اطلاعات آماری سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۸، اثرات اقتصادی حمایت از حقوق مالکیت فکری برای ۹۵ کشور جهان را بررسی کردند. در این مطالعه، از شاخص رپ و روزیک استفاده شده و براساس نتایج آن، حمایت از حقوق مالکیت فکری تأثیر مثبتی بر رشد تولید ناخالص ملی سرانه داشته و این تأثیر در اقتصادهای باز بیشتر است.^۳

مطالعه دیگری نیز توسط تامپسون و روشنینگ^۴ (۱۹۹۹) انجام شد که در آن، با استفاده از میانگین داده‌های آماری سال‌های ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۵ برای ۱۱۲ کشور جهان، اثرات اقتصادی حمایت از حقوق مالکیت فکری با استفاده از شاخص رپ و روزیک بررسی شده است. براساس نتایج تحقیق ایشان، تأثیر حمایت از حقوق مالکیت فکری تنها در کشورهایی که به سطح خاصی از GDP سرانه رسیده‌اند، مثبت است.^۵

مطالعه دیگری نیز توسط پارک و جینارت^۶ برای بررسی رابطه رشد اقتصادی و حمایت از حقوق مالکیت فکری با استفاده از اطلاعات آماری سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۹۰ در ۶۰ کشور جهان انجام شده است که براساس آن، حمایت از حقوق مالکیت فکری به انبساط نهاده‌هایی مثل R&D و سرمایه فیزیکی کمک کرده و از این طریق، تأثیر مثبتی در رشد اقتصادی دارد.^۷

1. Park & Ginarte (1997).

2. Gould and Gruben (1996).

4. Thompson and Rushing (1999).

5. Park and Ginarte (1997).

۳. فالوی و فوستر (۲۰۰۶).

۶. پارک و جینارت (۱۹۹۷).

همچنین، براساس مطالعه آماری گسترهای با عنوان «حقوق مالکیت فکری و انتقال دانش از تحقیقات عمومی به بخش صنعت در امریکا و اروپا» انجام شده است و با توجه به سطح تحقیقات انجام شده، میان تحقیقات پیشرفته و بخش صنعت تبادلات قدرتمندی وجود دارد که این ارتباط در تحقیقات ضعیف‌تر، اندک است.

در مطالعه دیگری که با عنوان «تأثیر حمایت از حقوق مالکیت فکری بر رشد اقتصادی» توسط خداپرست و همکارانش با استفاده از تحلیل پانل دیتا برای ۳۵ کشور جهان و در دوره زمانی ۱۹۸۵ تا ۲۰۰۵ انجام شد، رابطه مثبتی میان حمایت از حقوق مالکیت فکری و رشد اقتصادی مشاهده شده است. در این تحقیق، برای اندازه‌گیری حمایت از حقوق مالکیت فکری از شاخص رپ و روزیک و پارک و جینارت استفاده شده است.^۱

گرشاپسی‌نیا و بدرا ویچ در مطالعه‌ای با عنوان «نقش حقوق مالکیت فکری در نوآوری کشورهای در حال توسعه» با مطالعه تجربی بر ۱۱۸ کشور توسعه یافته و در حال توسعه جهان دریافتند که این حقوق در نوآوری و توسعه کشورهای در حال توسعه تأثیر مثبت و قدرتمندی ندارد؛ این در حالی است که تأثیر مثبت این حقوق در کشورهای توسعه یافته مشهود است.^۲

براساس جمع‌بندی مطالعات انجام‌شده، حمایت از حقوق مالکیت فکری تأثیر مثبتی بر عملکرد اقتصادی کشورهای پیشرفته دارد، با این حال، درباره تأثیر مثبت این حمایت مشاهدات و معرفی و انتشار شاخص قدرتمند حقوق مالکیت بین‌الملل، و لزوم بررسی و مطالعه مجدد تأثیر حمایت از حقوق مالکیت فکری بر عملکرد اقتصادی دو گروه کشورهای پیشرفته و در حال توسعه جهان، این تحقیق به این امر اختصاص یافته است. به این ترتیب، مهم‌ترین تمایز مطالعه حاضر با مطالعات پیشین، استفاده از پایه‌های آماری دقیق‌تر و به روزتر است که براساس آن، می‌توان عدم اجماع در مورد اثرات مثبت حمایت از حقوق مالکیت فکری بر کشورهای در حال توسعه را، به طور دقیق‌تری بررسی کرد.

1. Fabio Montabbio (2009).

2. خداپرست مشهدی و دیگران (۱۳۸۸).

3. گرشاپسی‌نیا و بدرا ویچ (۱۳۹۱).

۵. چارچوب نظری حقوق مالکیت فکری و شاخص‌های اقتصادی

آنچه امروزه در مورد شاخص حقوق مالکیت فکری مورد بحث است، اثرات مستقیم و غیرمستقیم آن بر اقتصاد هر کشوری است. ادبیات نظری غالباً رژیم حقوق مالکیت قوی را در قالب اثرات کارایی و رفاهی آن تقسیم‌بندی کرده و مطالعات تجربی نیز به صورت بینایین عمل می‌کنند. برای مثال، در مطالعات نظری، تکلو و کانیانین^۱ دریافت‌های حقوق حق اختیاع می‌تواند مقدمه‌ای برای ورود تکولوژی‌های جدید در بازار باشد. بسین و ماسکین^۲ نیز مدلی از ابداعات ارائه دادند که حمایت از حق اختیاع ابداعات و رفاه اجتماعی را کاهش می‌دهد. افرون بر آن، از جنبه بین‌المللی، هلپمن در سال ۱۹۹۳ بیان داشت که IPR ضعیف در کشورهای جنوب (کشورهای کم‌تر توسعه یافته) رفاه اجتماعی را افزایش می‌دهد ولی IPR قوی در کشورهای شمال (توسعه یافته) نیز ضرورتاً مفید نیست. از طرف دیگر، براساس مطالعه نظری دیوان و رودریک^۳ IPR قوی ممکن است رفاه و بهره‌وری جهانی را ارتقا دهد.

مطالعات مرتبط با رشد اقتصادی و حقوق مالکیت فکری، با فرض ایقای نقش مهم ابداعات در افزایش تولید، بنیان گذاشته شده است. در ارتباط با اثرات تولیدی ابداعات می‌توان به مطالعه گروسمن و هلپمن^۴ اشاره کرد که در اقتصادی سه‌بخشی (بخش تولید کننده دانش، بخش تولید کننده کالاهای واسطه و بخش تولید کننده کالاهای نهایی) به بررسی اثرات اقتصادی نوآوری و ابداعات می‌پردازد.

درباره مطالعات گسترده‌ای که به فرآیند تأثیرگذاری حقوق مالکیت فکری بر شاخص‌های اقتصادی – به ویژه تولید ناخالص داخلی – می‌پردازند، می‌توان به چارچوب مفهومی نسبتاً ساده‌ای اشاره کرد که توسط پارک مدل‌سازی شده است^۵. این مدل‌سازی با استفاده از مدل رشد رومر، منکیو و ول^۶ به تشریح اثرات مستقیم IPR بر رشد بهره‌وری و رشد اقتصادی پرداخته و در آن، یک تابع تولید کاب - داگلاس در نظر گرفته می‌شود^۷:

1. Takalo & Kannianen (2000).

2. Bessen and Maskin (2000).

3. Diwan and Rodrik (1991).

4. Grossman and Helpman (1991).

5. Park (2001).

6. Mankiw, Romer and Weil (1992).

$$Y = K^\alpha R^\beta (AL)^{1-\alpha-\beta} \quad (1)$$

که Y نشانگر تولید، K سرمایه فیزیکی، R سرمایه غیرملموس (R&D) و L نیروی کار بوده و کارایی فنی نیز با A نشان داده می‌شود که تابعی از عوامل محیط‌زیستی و نهادی فرض می‌شود. با ثابت فرض کردن سایر عوامل محیط‌زیستی و نهادی نیز می‌توان نوشت:

$$A = A(IPR) = a IPR^\gamma \quad (2)$$

که در آن، IPR حقوق مالکیت فکری و γ کشش کارایی فنی نسبت به سطح IPR است و بر این اساس:

$$y = k^\alpha r^\beta (IPR)^{\gamma(1-\alpha-\beta)} \quad (3)$$

که در آن $y = (Y/aL)$ و $r = (R/aL)$ است. بنابراین، تولید و نهادهای تولید بر حسب نیروی کار مؤثر بیان شده‌اند. انباشت سرمایه فیزیکی و $R&D$ نیز به صورت زیر ارائه می‌شود:

$$\dot{K} = I_K - \delta K \quad (4)$$

$$\dot{R} = I_R - \delta R \quad (5)$$

که در آن، I نشانگر سرمایه‌گذاری و δ نشانگر نرخ استهلاک است. بر حسب واحد مؤثر، فرمول‌های (4) و (5) به شکل زیر نوشته می‌شود:

$$\dot{k} = i_k - (n + g + \delta)k \quad (6)$$

$$\dot{r} = i_r - (n + g + \delta)r \quad (7)$$

که در آن، i نیروی کار است. همچنین، اگر فرض‌های زیر لحاظ شود:

$$\begin{aligned} \dot{i}_k &= s_k y \\ \dot{i}_r &= s_r y \end{aligned}$$

که در آن، S_k و S_r نشانگر نرخ پسانداز از تولید بوده و می‌توان نوشت:

$$k^* = \frac{s_k y}{(n+g+\delta)} \quad (8)$$

$$r^* = \frac{s_r y}{(n+g+\delta)} \quad (9)$$

با جایگذاری دو عبارت فوق در عبارت $y = k^\alpha r^\beta (IPR)^{(\gamma(1-\alpha-\beta))}$ و با لگاریتم گیری از دو طرف معادله و مرتب‌سازی آن، عبارت زیر به دست می‌آید:

$$\ln y^* = \phi_1 \ln s_k + \phi_2 \ln s_r + \phi_3 \ln(n+g+\delta) + \gamma \ln IPR \quad (10)$$

که در آن

$$\phi_1 = \frac{\alpha}{(1 - \alpha - \beta)}$$

$$\phi_2 = \frac{\beta}{(1 - \alpha - \beta)}$$

$$\phi_3 = \frac{-(\alpha + \beta)}{(1 - \alpha - \beta)}$$

۶. مدل تحقیق

در این تحقیق، برای بررسی اثرات اقتصادی حمایت از حقوق مالکیت فکری در سطح کشورهای جهان، از مدل‌های رشد اقتصادی استفاده می‌شود که اساسش مطابق با مدل پارک (۲۰۰۰) بوده و متغیرهای رشد GDP، GDP سرانه، شاخص حمایت از حقوق مالکیت فکری (IPR)، نسبت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به GDP (FDI)، نیروی کار (L) و سهم تجارت از GDP (T) بررسی می‌شود و بر این اساس، مدل مذکور به شکل زیر خواهد بود:

$$\gamma_{yit} = \beta_0 + \beta_1 IPR_{it} + \beta_2 FDI_{it} + \beta_3 L_{it} + \beta_4 T_{it} + \mu_{it} \quad (11)$$

که در آن γ_{yit} نشانگر رشد GDP، IPR_{it} شاخص حقوق مالکیت فکری، L نیروی کار و FDI نسبت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به GDP کشورها بوده و T نیز سهم تجارت از

GDP برای کشورهای مختلف و در دوره زمانی متفاوت است. در رابطه (۱۱) ^۱ بیانگر جمله اخالل بوده و از دو بخش تشکیل می‌شود: بخش اول یعنی ^۲ در میان کشورها تغییر می‌کند ولی در طول زمان ثابت است و بخش دوم یعنی ^۳ به طور سیستماتیک در طول زمان و میان افراد تغییر کرده و چنین فرض می‌شود که با متغیرهای مستقل مدل، ناهمبسته است.^۴ جهت برآورد مدل داده‌های تابلویی از آمارهای ^۵ ۱۰۴ کشور و برای دوره زمانی ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۵ استفاده شده است. جهت تعیین استفاده از رویکرد اثرات ثابت^۶ یا تصادفی^۷ از آزمون هاسمن استفاده می‌شود. برای این کار ابتدا مدل تحقیق با استفاده از روش اثر تصادفی تخمین زده شد و پس از آن آزمون هاسمن برای این تخمین آزمون گردید.

۱-۶. پایه‌های اطلاعاتی

برای بررسی اثر حمایت از حقوق مالکیت فکری بر عملکرد اقتصادی کشورهای مختلف، دو گروه از کشورهای عضو سازمان تجارت جهانی انتخاب شده‌اند؛ گروه اول کشورهای عمده‌تاً توسعه‌یافته بوده و گروه دوم نیز کشورهای منتخب در حال توسعه سازمان تجارت جهانی را دربرمی‌گیرد. با توجه به مورد مناقشه بودن تقسیم‌بندی کشورها به دو گروه توسعه‌یافته و در حال توسعه، از کشورهای عضو سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه (OECD)^۸ به عنوان کشورهای توسعه‌یافته و مابقی به عنوان کشورهای در حال توسعه در نظر گرفته شده است. گروه اول شامل ۳۵ کشور و گروه دوم ۶۹ کشور است (پیوست ۱) و تمام متغیرهای تحقیق در بازه زمانی ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۵ بوده و اطلاعات مورد نیاز به غیر از IPR از سایت بانک جهانی^۹ (WDI) استخراج شده و شاخص حمایت از حقوق مالکیت فکری (IPR) تیز از گزارش شاخص‌های حقوق مالکیت بین‌المللی^{۱۰} برای سال‌های مختلف گردآوری شده است. آخرین گزارش با عنوان «شاخص حقوق مالکیت بین‌المللی» (IPRI)^{۱۱} در سال ۲۰۱۶

۱. اشرفزاده و مهرگان (۱۳۸۷).

۲. Fixed Effect.

۳. Random Effect.

۴. Organization for Economic Co-operation and Development.

۵. <http://data.worldbank.org/data-catalog/world-development-indicators>.

۶. International Property Rights Index, Property Rights Alliance, <http://internationalpropertyrightsindex.org/ipri2016>

۷. International Property Rights Index

منتشر شده که این شاخص را برای ۱۲۸ کشور جهان برای سال ۲۰۱۵ محاسبه کرده است. براساس این گزارش، کشورهای ژاپن، امریکا، فنلاند، هلند، انگلستان، لوکزامبورگ، بلژیک و سوئیس به ترتیب بالاترین شاخص حقوق مالکیت فکری جهان را به خود اختصاص داده‌اند و متأسفانه در این ردیف‌بندی، ایران در جایگاه ۱۰۲ جهان قرار گرفته است.^۱

۲-۶. آزمون‌های ریشه واحد (مانایی)

برای آگاهی از وجود یا عدم وجود نوسانات میانگین و واریانس متغیرهای مورد مطالعه، باید با آزمون ریشه واحد، رفتار بلندمدت آن‌ها بررسی شود؛ بنابراین، برای دانستن این امر که متغیرهای معادله مورد نظر در سطح و یا با تفاضل مانا هستند یا خیر، از آزمون‌های مانایی داده‌های تابلویی شامل آزمون‌های ایم، پسران و شین^۲ و لوین، لین و چو^۳ و نیز از آزمون مانایی سری زمانی دیکی- فولر^۴ تعمیم یافته استفاده می‌شود، که به دلیل کم بودن تعداد دوره زمانی نسبت به مقاطع از آزمون مانایی لوین، لین و چو استفاده شده است (جدول ۱).

جدول ۱- نتایج آزمون مانایی لوین، لین و چو

با یک بار تفاضل		در سطح		متغیر
P-Value	مقدار	P-Value	مقدار	
	.	-۲۴/۵۱۲۵		GDP رشد
.	-۲۴/۹۴۹۱	۰/۳۰۷۶	-۰/۵۰۲۶۴	GDP سرانه
	.	-۱۳/۸۸۵۳		IPR شاخص
	.	-۲۷/۰۷۷		FDI
	.	-۱۲/۱۳۸۲		تجارت
.	-۱۷/۱۱۵۳	۱	۴/۳۲۳۲۷	نیروی کار
.	-۲۱/۵۲۳۲	۱	۱۹/۳۳	جمعیت

اأخذ: محاسبات تحقیق

1. IPRI report (2016).

2.Im, Pesaran & Shin (1997, 2003).

3. Levin and Lin (1993) & Choi (2001).

4. Augmented Dickey- Fuller.

براساس نتایج به دست آمده تمامی متغیرها به غیر از GDP سرانه، نیروی کار و جمعیت استا (مانا) هستند در نتیجه باید آزمون هم جمیعی (هم انباشتگی) انجام شود.

۳-۶. آزمون‌های هم جمیعی^۱ (هم انباشتگی)

در اغلب داده‌های سری زمانی و ترکیبی (داده‌های تابلویی) اقتصادی، گرایش به حرکت هم‌جهت وجود دارد که دلیل آن وجود روند مشترکی است که در بیشتر آن‌ها مشترک است. به طور کلی متغیرهای اقتصادی که خصوصیات آماری‌شان (مثل میانگین و واریانس) تابعی از زمان باشد، متغیرهای ناپایا هستند. تخمین مدل رگرسیون با استفاده از متغیرهای ناپایا را رگرسیون کاذب می‌نامند، زیرا استناد به نتایج چنین مدلی به نتایج گمراه‌کننده‌ای منجر خواهد شد. یک‌راه برای اجتناب از رگرسیون کاذب، تفاضل‌گیری و استفاده از تفاضل متغیرها در مدل است، ولی چنین مدلی هیچ‌گونه اطلاعاتی در خصوص رابطه بلندمدت متغیرها ارائه نمی‌کند. تحت چنین شرایطی، می‌توان به روش‌های هم جمیعی (هم انباشتگی) متولّ شد. به طور کلی، روش‌های مختلفی برای انجام این آزمون وجود دارد که از این جمله می‌توان روش کائو^۲ اشاره کرد^۳ و از آن‌جا که فقط سه متغیر GDP سرانه، نیروی کار و جمعیت ناماana هستند، لذا آزمون بر روی این سه متغیر انجام می‌شود. نتایج آزمون هم‌جمیعی به روش گفته شده، برای نمونه آماری این تحقیق، در جدول (۲) آمده است.

جدول ۲ - نتایج آزمون هم‌جمیعی کائو

Prob.	t-Statistic	
0.0000	6.711643-	ADF

مأخذ: محاسبات تحقیق

براساس نتایج آزمون ریشه واحد برای اطلاعات سری زمانی فصلی سه متغیر مذکور، این سه متغیر در بلندمدت رابطه هم‌جمیع داشته و رگرسیون کاذب حادث نمی‌شود.

1. Cointegration.

۲. اشرف‌زاده و مهرگان (۱۳۹۳).

3. Kao (1999).

۳. اشرف‌زاده و مهرگان (۱۳۹۳).

۴-۶. آزمون روش تخمین مدل (آزمون F یا CHOW TEST)

نخستین گام در روش داده‌های تابلویی این است که همگنی یا ناهمگنی نمونه مورد بررسی و محدودیت‌های واردشده در مدل به لحاظ عرض از مبدأهای مشترک و یا متفاوت مشخص شود. در واقع، سؤال اصلی این بخش این است که مدل تحقیق باید به صورت ترکیب شده^۱ تخمین زده شود یا پانل؟ از این‌رو، برای تشخیص این امر از آزمون F لیمر استفاده می‌شود. فرض صفر این آزمون تخمین مدل به صورت ترکیب شده است^۲.

برای انجام این آزمون، ابتدا مدل را به صورت اثرات ثابت تخمین زده و سپس آزمون زاید بودن اثرات ثابت انجام می‌شود. همچنین، براساس نتایج تحقیق (جدول ۳)، فرضیه عرض از مبدأهای مشترک رد شده و باید در مدل، ناهمگنی‌های بین کشوری لحاظ شود. بر این اساس، فرضیه صفر رد و مدل به صورت پانل تخمین زده می‌شود.

جدول ۳- نتایج آزمون F لیمر برای مدل تحقیق

Effects Test	مدل کشورهای توسعه یافته			مدل کشورهای در حال توسعه		
	Statistic	d.f.	Prob	Statistic	d.f.	Prob
Cross-section F	۲/۰۴۹۲۰۴	(۳۴۳۱۱)	۰/۰۰۰۸	۴/۵۳۴۸۸۱	(۶۸۶۱۶)	۰
Cross-section Chi-square	۷۰/۷۵۱۶۸۲	۳۶	۰/۰۰۰۲	۲۸۰/۰۴۸۵۸	۶۸	۰

مأخذ: محاسبات تحقیق

۵-۶. آزمون هاسمن

در گام بعدی باید تعیین شود که کدام روش (اثرات ثابت یا اثرات تصادفی) برای تخمین پانل مناسب است. با توجه به رد شدن فرضیه در آزمون F لیمر، دلیلی بر یکسان فرض کردن عرض از مبدأ واحدهای مختلف مقطعی وجود ندارد. بر این اساس، این سؤال پیش می‌آید که آیا تفاوت در عرض از مبدأ واحدهای مقطعی به طور ثابت عمل می‌کند یا عملکردهای تصادفی می‌توانند اختلاف بین واحدها را واضح تر بیان کنند. این روش‌ها به نام

1. Pooled.

2. اشرفزاده و مهرگان (۱۳۸۷).

اثرات ثابت و تصادفی توسط آزمون هاسمن آزموده می شود. همچنین، رد فرضیه صفر مبنی بر انتخاب روش اثرات ثابت و عدم رد آن مبنی بر روش اثرات تصادفی است.^۱ در آزمون هاسمن فرضیه صفر به معنای این است که بین جزء اخلال معادله و متغیرهای توضیحی هیچ ارتباطی وجود ندارد و در واقع مستقل از یکدیگرند. این در حالی است که فرضیه مقابل به این معنی است که بین جزء اخلال و متغیرهای توضیحی همبستگی وجود دارد. با توجه به این که در هنگام وجود همبستگی بین جزء اخلال و متغیرهای توضیحی، ضرایب تورش دار و ناسازگار هستند؛ پس در صورت رد فرضیه صفر بهتر است که از روش اثرات ثابت استفاده شود.

جدول ۴- نتایج آزمون هاسمن برای مدل تحقیق

Test Summary	مدل کشورهای در حال توسعه			مدل کشورهای توسعه یافته		
	Chi-Sq. Statistic	Chi-Sq. d.f.	Prob.	Chi-Sq. Statistic	Chi-Sq. d.f.	Prob.
Cross-section random	۱۶,۹۴۵,۸۹۴	۴	۰,۰۰۲	۵۹,۶۸۵,۰۶۱	۵	۰

مأخذ: محاسبات تحقیق

در جدول (۴)، به دلیل کوچکی prob به دست آمده از ۰,۰۱، با اطمینان ۹۹ درصد می توان گفت باید از روش اثر ثابت برای تخمین مدلها استفاده شود.

۶- برآورد مدل

نتایج حاصل از تخمین مدل با توجه به اعمال وزن به کشورها در ۹ Eviews برای استفاده از اطلاعات خودهمبستگی بین کشورها، به صورت جدول (۵) به دست آمده است. این جدول نتایج تخمین مدل لگاریتمی رشد GDP را نیز نشان می دهد. همچنین، متغیرهای توضیحی عبارتند از شاخص حمایت از حقوق مالکیت فکری (IPR)، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی (FDI)، سهم تجارت از (T)، GDP، جمعیت (Pop) و نیروی کار (L).

برآورد مدل برای هر گروه از کشورها دوبار انجام شده و برای هر گروه از کشورها علاوه بر رشد اقتصادی، متغیر نسبت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به GDP نیز به عنوان

متغیر مستقل آورده شده است که نتایج آن در جدول (۵) ارائه شده است (اعداد داخل پارانتز شامل پارامتر t و انحراف معیار ضرایب تخمین است).

جدول ۵- نتایج تخمین مدل

مدل کشورهای درحال توسعه		مدل کشورهای توسعه یافته		متغیر وابسته متغیر مستقل
GDP به FDI نسبت	رشد اقتصادی	GDP به FDI نسبت	رشد اقتصادی	
-۰/۱۶۳۴۰۸ (۱/۲۴۶) (۰/۱۳۱-)	-۱/۵۶۹۹ (۱/۳۹۰۲) (-۱/۱۲۳۹)	-۳/۰۰۵۸۴۲ (۳/۵۱۴) (-۰/۸۵۵۲)	-۲۴/۰۶۸۵۱ (۶/۱۲۷) (-۳/۹۲۷)	عرض از مبدأ
۰/۰۵۵۷۵۶ (۰/۱۶۹۸) (۰/۳۲۸۴)	۰/۳۱۲۷۳ (۰/۲۵۸۶) (۱/۲۰۹)	۰/۱۳۷۷۱ (۰/۳۹۹) (۰/۳۴۴۷)	۱/۱۵۶۷ (۰/۵۷۹) (۲/۰۱۵)	حقوق مالکیت فکری
۰/۰۸۱۰۸۸ (۰/۰۱۸۴) (۴/۴۱۲۱)	-	۰/۰۵۳۸۰۱ (۰/۰۲۶۸) (۲/۰۰۸۳)	-	رشد اقتصادی
۰/۰۰۰۰۶۲ (۰/۰۰۰۰۹۵۶) (۰/۴۸۳)	-	۰/۰۰۰۰۲۷۹ (۶/۰۰۰۰۸۷) (۴/۰۶۷)	-	GDP سرانه
۰/۰۵۴۳۹۱ (۰/۰۰۷) (۷/۷۰۹۴)	۰/۰۷۲۲۲ (۰/۰۰۹۲) (۷/۸۸۳)	۰/۰۰۴۴۸۸ (۰/۰۱۲۸) (۰/۳۵۱)	۰/۱۵۸۸۵۴ (۰/۰۲۰۳) (۷/۸۱۵)	نسبت تجارت به GDP
-	-۰/۰۰۰۰۰۰۷۳ (-۲/۸۲۴) (۰/۰۰۰۰۰۰۲۵)	-	۰/۰ (۰/۰) (۰/۲۶۹۱)	نیروی کار
-	۰/۰۲۵۵۹۱ (۰/۰۱۳۶) (۱/۹۷۶)	-	۰/۰۰۴۶۴۸ (۰/۰۱۲۲۶) (۰/۳۷۹۱)	نسبت FDI به GDP
-۰/۰۰۰۰۰۰۰۱۰۶ (۰/۰۰۰۰۰۰۰۶) (-۱/۵۹۷)	-	۰/۰ (۰) (-۲/۲۲۹۴۵)	-	جمعیت
۰/۲۶۳۷۰۱ (۰/۰۳۹۱۸) (۶/۲۳۰۲)	۰/۰۲۰۵۹۳۶ (۰/۰۳۹) (۵/۲۴۷۱)	۰/۲۳۳۷۵۴ (۰/۰۵۷۶) (۴/۰۶۰۴)	۰/۳۰۳۲۱۹ (۰/۰۵۱) (۵/۹۴۵)	AR(1)
۰/۲۸۱۸	۰/۰۵۹۶	۰/۷۰۰۲	۰/۴۲۹	ضریب تعیین
۲/۱۳۴۴	۲/۱۸۱۳۳	۲/۰۶۸۹	۲/۲۷۷	دوربین - واتسون

مأخذ: محاسبات تحقیق

حقوق مالکیت فکری در هردو گروه کشورهای توسعه یافته و درحال توسعه از نظر آماری معنادار بوده و علامت مورد انتظار مثبت است؛ به این معنا که یک واحد افزایش در شاخص حمایت از حقوق مالکیت فکری باعث افزایش رشد اقتصادی به میزان ۱/۱۵ درصد در کشورهای توسعه یافته و ۰/۳۱ درصد در کشورهای درحال توسعه می‌شود. مطابق با مبانی

نظری حمایت از حقوق مالکیت فکری باعث افزایش عملکرد اقتصاد می‌شود. حمایت از حقوق مالکیت فکری با تحریک و تشویق ابداعات و ایجاد انگیزه برای خلق ایده‌ها، نقش مهمی در افزایش تولید ایفا می‌کند.

همان‌طور که نتایج جدول (۵) نشان می‌دهد، این اثر در گروه کشورهای توسعه یافته بالاتر از گروه کشورهای در حال توسعه بوده و دلیل این ضعف نهاد مالکیت فکری در کشورهای در حال توسعه در مقایسه با کشورهای توسعه یافته است که به کاهش اثربخشی آن در عملکرد اقتصاد منجر می‌شود. در بخش (۲)، شاخص‌های مؤثر بر کیفیت نهاد مالکیت فکری در ایران بررسی شده است. شاخص‌های یادشده نظیر سهم هزینه تحقیق توسعه به تولید ناخالص داخلی، در کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته اثربخشی متفاوتی بر عملکرد اقتصادی دارند زیرا ممکن است بدلیل چالش‌هایی نظیر عدم هدایت هزینه تحقیق و توسعه در زمینه‌های مناسب و یا عدم به کارگیری نتایج حاصل از تحقیق، علیرغم بهبود شاخص و افزایش حمایت از مالکیت فکری، رشد اقتصادی کمتر از کشورهای توسعه یافته باشد.

در حالی که در مطالعات تجربی پیشین، تأثیر مثبت حمایت از حقوق مالکیت فکری بر عملکرد اقتصادی کشورهای در حال توسعه مورد تردید بوده، نتایج این تحقیق با استفاده از منابع آماری دقیق‌تر و گسترش‌تر نشان می‌دهد که ارتباط مثبتی مطابق با ادبیات نظری بین حقوق مالکیت فکری و عملکرد اقتصادی در کشورهای در حال توسعه وجود دارد.

همچنین، براساس نتایج به دست آمده، ضریب حقوق مالکیت فکری برای هر دو گروه کشورهای مذکور بر متغیر FDI نسبت به GDP مثبت و معنادار بوده و یک واحد افزایش در حقوق مالکیت فکری، باعث افزایش شاخص سهم سرمایه‌گذاری خارجی از تولید ناخالص داخلی به میزان ۰/۱۳ و ۰/۰۵ واحد می‌شود. همچنین، میزان این ضریب نیز در کشورهای توسعه یافته بزرگ‌تر از کشورهای در حال توسعه است.

به طور کلی رابطه مثبت میان حقوق مالکیت فکری با رشد اقتصادی و جریان ورودی FDI به این کشورها دلالت بر این امر دارد که حمایت از حقوق مالکیت فکری باعث افزایش تولید و جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در کشورها شده و این نتیجه، تأیید کننده ادبیات نظری تحقیق درباره اثرات مثبت حمایت از حقوق مالکیت فکری بر عملکرد اقتصادی کشورهای مختلف است. با ارتقای سطح حمایت از ابداعات، نوآوری‌ها

و ایده‌ها، زمینه مساعد برای جذب فعالیت‌های دانش‌بنیان و سرمایه‌های مرتبط با این حوزه فراهم شده و امنیت سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه و تجاری‌سازی آن‌ها تأمین می‌شود. بر این اساس، هرگونه حمایت از حقوق مالکیت فکری، از قبیل اجرای استانداردهای موافقنامه تریپس، اثرات اقتصادی مثبتی هم در کشورهای توسعه‌یافته و هم کشورهای در حال توسعه خواهد داشت؛ هرچند این اثر در کشورهای توسعه‌یافته بیشتر از کشورهای در حال توسعه است.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

حقوق مالکیت نقش بسیار مهم و تعیین‌کننده‌ای در پیشرفت تمدن امروزی داشته است و استقرار آن باعث می‌شود افراد از نتیجه کار خود بهره‌مند شده و انگیزه برای بهره‌برداری کاراًتر از منابع ارتقا یابد. این نقش به اندازه‌ای مهم و قابل توجه است که یکی از موافقنامه‌های مهم سازمان تجارت جهانی با عنوان تریپس، در ارتباط با استانداردهای لازم‌الاجراي حقوق مالکیت فکری در بین کشورهای عضو است.

اجرای استانداردهای موافقنامه تریپس، همواره یکی از نگرانی‌های اصلی کشورهای در حال عضویت در سازمان تجارت جهانی بوده است؛ زیرا سیاری از کشورهای در حال توسعه مصرف کنندگان دانش و ابداعات کشورهای توسعه‌یافته بوده و خود، نقش اندکی در تولید دانش دارند. به همین دلیل، این نگرانی همواره وجود دارد که اجرای موافقنامه تریپس، موجب افزایش بهای تمام‌شده کالاهای و خدمات دانش‌محور، و در پی آن، کاهش رفاه مصرف کننده شود – این اثر بهویژه در کشورهایی که سهمی از R&D ندارند، بیشتر است و می‌توان گفت که نوعی سواری مجازی برای خارجیان است.

امروزه ادبیات نظری مبسوطی درباره تأثیر حمایت از حقوق مالکیت فکری بر عملکرد اقتصادی توسط اقتصاددانان ارائه شده که بخش عظیمی از این ادبیات درباره حقوق مالکیت فکری و نظریه‌های رشد اقتصادی است. در این تحقیق، بخشی از این ادبیات در قالب نظریه رشد رومر، منکیو و ول ارائه شده و مطالعات تجربی مختلفی نیز درباره اثرات اقتصادی حمایت از حقوق مالکیت فکری انجام شده که منشأ اولیه این مطالعات بررسی‌های پارک و جینارت (۱۹۹۷) است که به ارائه شاخصی برای حقوق مالکیت فکری متهمی شد. شاخص

پارک در سال‌های اخیر گسترش یافته و امروزه شاخص IPR در کنار سایر شاخص‌های حقوق مالکیت، در قالب گزارش شاخص حقوق مالکیت بین‌المللی در سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۶ برای کشورهای مختلف جهان محاسبه می‌شود.

در این مطالعه، اثرات حمایت از حقوق مالکیت فکری بر عملکرد اقتصادی ۱۰۴ کشور، در قالب دو گروه کشورهای توسعه‌یافته و درحال توسعه بررسی شده که متغیرهای آن عبارتند از رشد GDP، سرانه شاخص حمایت از حقوق مالکیت فکری، نسبت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به GDP، نیروی کار، جمعیت و سهم تجارت از GDP. همچنین، نتایج بررسی‌ها با استفاده از مدل داده‌های تابلویی نشانگر وجود رابطه مثبت بین شاخص حقوق مالکیت فکری و عملکرد اقتصادی کشورهای مختلف جهان است. به نظر می‌رسد این رابطه دلایل متعددی دارد. حمایت از حقوق مالکیت فکری علاوه بر حفاظت از بخش‌های دانش‌محور، به سه دلیل اساسی رشد اقتصادی را تسريع می‌کند. اول این که حمایت از حقوق مالکیت فکری موجب تسهیل ورود فناوری به کشورها می‌شود؛ زیرا شرکت‌های خارجی صاحب فناوری ترسی از به یغما رفتن حقوق خود نخواهند داشت. دوم این که حمایت از حقوق مالکیت فکری موجب بهبود شرایط جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی می‌شود و سوم این که شرایط بهتری برای تجارت کالاهای با فناوری بالا فراهم می‌کند.

این نتیجه، زمانی قابل توجه است که در مطالعات پیشین، اجماعی در اثر گذاری مثبت حقوق مالکیت فکری بر عملکرد اقتصادی کشورهای درحال توسعه مشاهده نمی‌شد و این مطالعه با استفاده از منابع آماری دقیق‌تر و گستردگر، نشان داد که حمایت از حقوق مالکیت فکری برای کشورهای درحال توسعه نیز اثرات مثبتی دارد و بر این اساس، عضویت در موافقنامه تریپس توجیه اقتصادی پیدا می‌کند.

با توجه به پیش رو بودن العاق ایران در سازمان جهانی تجارت، رفع ناسازگاری‌های نظام حقوق مالکیت فکری کشور ما با مفاد موافقنامه جنبه‌های تجاری حقوق مالکیت فکری، یکی از ضروریات است، زیرا براساس بررسی‌های انجام شده، در مقایسه با قواعد و مقررات موافقنامه TRIPS، در قوانین داخلی ایران درباره حقوق مالکیت فکری، کمبودها و ناسازگاری‌هایی مشاهده می‌شود. بر این اساس، انتظار می‌رود ایجاد نهادها و سیاست‌هایی برای حمایت از حقوق مالکیت فکری و اجرای دقیق آن، از طرف مسئولان و سیاستگذاران

اپان مورد توجه ویژه قرار گیرد.

منابع

- اشرف زاده، سید حمیدرضا و نادر مهرگان (۱۳۸۷)؛ اقتصادسنجی پانل دیتای تهران، مؤسسه تحقیقات تعاون، دانشگاه تهران، چاپ اول.
- اشرف زاده، سید حمیدرضا و نادر مهرگان (۱۳۹۳)؛ اقتصادسنجی پانل دیتای پیشفرته، تهران، نشر نور علم، چاپ اول.
- حسنی، مهرنوش، مزینیان، داود، واحد، محسن و امیر شهپرست (۱۳۸۹)؛ «حقوق مالکیت فکری در ایران و پیشنهاد راه حلی برای چالش‌های موجود»، اولین کنفرانس سالانه مدیریت، نوآوری و کارآفرینی، ۲۷ و ۲۸ بهمن ۱۳۸۹، شیراز.
- خدایپرست مشهدی، مهدی، سارا صمدی، محمود هوشمند و مصطفی سلیمی فر (۱۳۸۸)؛ «تأثیر حمایت از حقوق مالکیت فکری بر رشد اقتصادی»، فصلنامه اقتصاد مقداری، دوره ۶، ش. ۴، صص ۱۲۳-۱۰۱.
- رحمانی، تیمور و سارا حیاتی (۱۳۸۶)؛ «بررسی اثر فناوری اطلاعات و ارتباطات بر رشد بهره‌وری کل عوامل تولید؛ مطالعه بین کشوری»، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی ایران، دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبایی، ش. ۳۳.
- سبحانی، حسن، و محمد امیر ریزوندی (بهار و تابستان ۱۳۹۱)؛ «بررسی تطبیقی دانش محوری اقتصاد ایران با کشورهای منطقه با تأکید بر مسئله حقوق مالکیت فکری»، دو فصلنامه جستارهای اقتصادی ایران، دوره ۹، ش. ۱۷، صص ۸۷-۱۰۶.
- عباسی، محمود، محمد معین اسلام و فروزان اکرمی (۱۳۹۴)؛ «جایگاه و چالش‌های ایران در حمایت بین المللی از حقوق مالکیت آثار ادبی و هنری»، فصلنامه حقوق پزشکی.
- فتحی‌زاده، امیر هوشنگ و وحید بزرگی (۱۳۸۳)؛ بایسته‌های الحق به سازمان جهانی تجارت در زمینه حقوق مالکیت فکری، نمایندگی تام الاختیار تجاری، شرکت چاپ و نشر بازرگانی.
- گرشاسبی نیا، ندا و کمرالدین بدربی و پیچ (۱۳۹۱)؛ نقش حقوق مالکیت فکری در نوآوری کشورهای در حال توسعه، فصلنامه تحصیلی پارک‌ها و مرکز رشد، سال ۸، ش. ۳۰، صص ۵۶-۵۱.
- گروه نویسنده‌گان (۱۳۸۵)؛ سازمان جهانی تجارت ساختار، قواعد و موافقتنامه‌ها، شرکت چاپ و نشر بازرگانی، چاپ اول.
- مشیری، سعید؛ اسفندیار جهانگرد (۱۳۸۳)؛ «فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) و رشد اقتصادی»، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی ایران، ش. ۹.
- نوروزی، حسین و دیگران (۱۳۹۲)؛ نقش نظام حقوق مالکیت فکری در توسعه اقتصاد دانش محور، مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی.
- یوسفی، محمدقلی (۱۳۸۶)؛ «حقوق مالکیت عامل کلیدی توسعه اقتصادی»، فصلنامه جامعه و اقتصاد، ش. ۱۱.

Bessen, James and Eric Maskin (2000); “Sequential Innovation, Patents, and Imitation”, *Massachusetts Institute of Technology, Working Paper*

Deardorff, V. Alan (1992); “Welfare Effects of Global Patent Protection”, *Economica*,

- New Series, vol. 59, no. 233, pp 35-51
- Devarajan, Shantayanan & Dani Rodrik (1991); "Do the Benefits of Exchange Rates Outweigh Their Cost?", *The France Zone in Africa*, CEPR Discussion Papers.
- Falvey, Rod and Neil Foster (2006); "The Role of Intellectual Property Rights in Technology Transfer and Economic Growth: Theory and Evidence", United Nations Industrial Development Organization, Vienna.
- Grossman, Gene M. and Elhanan Helpman (1991); "Innovation and Growth in the Global Economy", Cambridge, MIT Press.
- Gould, D. M. and W. C. Gruben (1996); "The Role of Intellectual Property Rights in Economic Growth", *Journal of Development Economics*, vol. 48, pp 323-350.
- Helpman, Elhanan (1993); "Innovation Imitation and intellectual Rights", *Econometrica*, vol. 61, no. 6, pp 1247-1280.
- IPRI, 2016 (2016); "International Property Rights Index Report", The Americans for Tax Reform Foundation/Property Rights Alliance.
- Mankiw, N. G., D. Romer and David Weil (1992); "A Contribution to the Empirics of Economic Growth", *Quarterly Journal of Economics*, vol 107, pp 407-437.
- Mehrara, Mohsen and Abbas Ali Rezaei (2015); Knowledge Economy Index (KEI) in Iran and Comparison with Other Countries of Region: the Vision 1404 Document, *International Journal of Applied Economic Studies*, val. 3, issue 2, Available online at <http://sijournals.com/IJAE/>
- Mitra., S, Barun, at el. (2010); "International Property Rights Index 2010 Reports", *Property Rights Alliance*.
- Montobbio, Fabo, (2009); "Intellectual Property Rights and Knowledge Transfer from Public Research to Industry in US and Europe: Which Lessons for Innovation Systems in Developing Countries?", in *The Economics of Intellectual Property*, Eipo.
- Park,G.; Ginarte Walter and J. Carlos (1997); "Intellectual Property Rights and Economic Growth", *Contemporary Economic Policy*, vol. XV, July 1997.
- Park, G, Walter (2001); "Do Intellectual Property Rights Stimulate R&D and Productivity Growth? Evidence from Cross-national and Manufacturing Industries Data", Industry Canada Conference on Intellectual Property and Innovation in the Knowledge-Based Economy, held in Toronto (Canada) May 23-24.
- Special 301 Report (2016); "Office of the United States Trade Representative", in: <https://ustr.gov/sites/default/files/USTR-2016-Special-301-Report>.
- Takalo, Tuomas and Vesa Kanniainen (2000); "Do Patents Slow Down Technological Progress? Real Options in Research, Patenting and Market Introduction", *International Journal of Industrial Organization*, vol, pp 1105-1127.
- Thompson, M. A. and F. W. Rushing (1999); "An Empirical Analysis of the Impact of Patent Protection on Economic Growth: An Extension", *Journal of Economic Development*, vol. 24, pp 67-76.

- World Development Indicators (2016); in <http://data.worldbank.org/data-catalog/world-development-indicators>.
- World Economic Forum (2016); “The Global Competitiveness Report 2015-2016”, in: <http://reports.weforum.org/global-competitiveness-report-2015-2016/>
- WTO, 2016, in: https://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e.htm
- Wu, Xiaodong (2000); “Foreign Direct Investment, Intellectual Property Rights and Wage Equality in China”, Department of Economics, University of North Carolina at Chapel Hill.

پیوست

فهرست کشورهای تحقیق

گروه اول در برگیرنده ۳۵ کشور توسعه یافته (عضو OECD) شامل استرالیا، اتریش، بلژیک، کانادا، شیلی، جمهوری چک، دانمارک، استونی، فنلاند، فرانسه، آلمان، یونان، مجارستان، ایسلند، ایرلند، اسرائیل، ایتالیا، ژاپن، لیتوانی، لوکزامبورگ، مکزیک، هلند، نیوزیلند، نروژ، لهستان، پرتغال، اسلواکی، اسلونی، کره جنوبی، سوئد، سوئیس، ترکیه، انگلستان و امریکا است. گروه دوم نیز در برگیرنده ۶۹ کشور شامل اردن، ارمنستان، ارگوئه، اکراین، السالوادور، امارت متحده عربی، اندونزی، اوگاندا، آرژانتین، افریقای جنوبی، آلبانی، بحرین، بربادوس، برونده، بلغارستان، بنگلادش، بوتسوانا، بورکینافاسو، بولیوی، پاراگوئه، پاکستان، پاناما، پرو، تانزانیا، تایلند، ترینادو توباغو، جامائیکا، دومینیکن، چاد، چین، روسیه، رومانی، زیمبابوه، سریلانکا، سنگاپور، سنگال، عربستان، فیلیپین، قبرس، فراستان، قطر، کامرون، کرواسی، کاستاریکا، کلمبیا، کنیا، کویت، گواتمالا، گویان، لیتونی، ماداگاسکار، مالاوی، مالزی، مالی، مراکش، مصر، مقدونیه، موریتیوس، موزامبیک، مولد اوی، مونته‌نگرو، نپال، نیجریه، نیکاراگوا، هند، هندوراس، هنگ کنگ، ونزوئلا و ویتنام است.